ΔΕΝ ΠΡΟΣΗΛΘΑΝ ΧΘΕΣ ΣΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

● Ζητοῦν κατοχύρωση κλαδικῶν δικαιωμάτων

Ρεπορτάζ τοῦ ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Οἱ σπουδασταί (1.300 περίπου) τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν Ἀθηνῶν δέν προσήλθαν χθές στά μαθήματά τους, σέ ἔνδειξη διαμαρτυρίας γιά τήν ὑπογραφή τοῦ Β. Διατάγματος μέ τό ὁποῖο καταργοῦνται κεκτημένα ἐπαγγελματικά δικαιώματα τοῦ Κλάδου τῶν Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν. Οἱ σπουδασταί ζητοῦν νά μή δημοσιευθῆ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τό ἐν λόγῳ διάταγμα, «προκειμένου νά ἐπανεξετασθῆ τό ὅλον θέμα, μακράν τῶν ὑποκειμενικῶν εἰσηγήσεων ὁμάδων, πού ἐπιδιώκουν τήν ἀποκλειστική νομή τοῦ τεχνικοῦ ἐπαγγέλματος».

Παράλληλα, δήλωναν χθές πώς θά συνεχίσουν τήν ἀποχή ἀπό τά μαθήματά τους μέχρις ὅτου ἀποσυρθῆ τό σχετικό διάταγμα «περί ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Πολιτικοῦ Ὑπομηχανικοῦ», τό ὁποῖο καταρτίσθηκε ἀπό τό ὑπουργεῖο Δημοσίων Ἔργων καί βρίσκεται ἕτοιμο πρός δημοσίευση στή Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης, μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ σπουδαστικοῦ συλλόγου τῆς Σχολῆς ὑπογράμμισαν χθές ἐνώπιον τῶν συγκεντρωθέντων σπουδαστῶν, ὅτι θά ὑποβάλουν παραίτηση σέ περίπτωση δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος.

«Μέ τό διάταγμα πού ὑπεγράφη — τονίζουν οἱ σπουδασταί Ὑπομηχανικοί — ἐπαναλαμβάνεται αὐτούσια ἡ παλιά διάταξη τοῦ νόμου 4663)1930, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀκολούθως: «Προκειμένου περί ἁπλῶν οἰκοδομικῶν ἤ ἀρχιτεκτονικῶν ἐργασιῶν καί μέχρι διωρόφων κτιρίων, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τούς Πτυχιούχους τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν».

»Βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἐπιτρέπεται μόνον ἡ μελέτη καί ἐπίβλεψη οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἀνεγειρομένων διά λιθοδομῆς. Σήμερα ὅμως δέν ὑφίσταται περίπτωση ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς καί τῆς ἐλαχίστης ἀκόμη, ἄνευ σκελετοῦ ἐκ μπετόν ἀρμέ, τό ὁποῖο διδάσκονται στίς Σχολές τους οἱ Ὑπομηχανικοί. Ὁ νομοθέτης ἔχων τά ἀνωτέρω ὑπ' ὄψη του διά τοῦ Ν.Δ. 4564)1966 ἐσκόπει στήν ἀναμόρφωση τοῦ ἀπό τοῦ 1930 κρατοῦντος δικαίου καί τήν προσαρμογή του πρός τίς νέες μεθόδους δομήσεως καί τήν καθ' ὕψος ἀνάπτυξη τῶν οἰκοδομῶν.

»Τό ὑπό δημοσίευση ὅμως Διάταγμα ἐπαναφέρει τήν χρήζουσα ἀναμορφώσεως καί προσαρμογῆς διάταξη καί ὑπό δυσμενεστέρα μάλιστα διατύπωση, καθ' ὅσον καί ὁ παλαιός νόμος δέν ἐξήρεσε τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ὑπομηχανικῶν τό μπετόν-ἀρμέ ἐντός τοῦ διωρόφου, ἐνῶ διά τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ἐξαιρεῖται σαφῶς ἡ μελέτη καί ἐπίβλεψη ὑποστηλωμάτων.

»Οἱ Σπουδασταί τῶν Ἀνωτέρω Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν ἐρωτοῦν εὐθέως τούς ἁρμοδίους πού εἶχαν τήν πρωτοβουλία τῆς συντάξεως τοῦ Διατάγματος: Ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν Σχολῶν των μετά 4ετεῖς μεταγυμνασιακάς ἐπιπόνους σπουδάς πῶς καί ποῦ θά ἀσκήσουν τό ἐπάγγελμά τους, ἀφοῦ δέν τούς ἐπιτρέπεται νά προσθέσουν οὔτε μία θεράντα ἐξ ἑνός ὑποστυλώματος σέ παλαιά ἰσόγεια ὀπλινθοκατοικία εὑρισκομένη στήν πλέον ἀπομεμακρυσμένη περιοχή τῆς Ἑλλάδος; Πέραν τῶν ἀνωτέρω τό διώροφο κατά τό ἔτος 1930 ἐκάλυπτε τό 95% τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ σήμερα μέ τήν καθ' ὕψος ἀνάπτυξη τῶν οἰκοδομῶν, τό διώροφο δέν καλύπτει οὔτε τό 5% τῶν ἀνεγειρομένων στήν Ἑλλάδα οἰκοδομῶν».

ΟΛΜΕ: ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Ἡ Ὁμοσπονδία Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως σέ ἄρθρο της, ὑπό τόν τίτλο «Πράξεις πολιτικοῦ θαρρους», πού δημοσιεύεται στό «Δελτίον» της τοῦ μηνός Μαρτίου, ὑπογραμμίζει μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς:

«Ὁμολογοῦμεν ὅτι δοκιμάζομεν μεγίστην ψυχικήν δυσφορίαν, ὁσάκις ἔρχεται ἡ στιγμή νά προβῶμεν εἰς τήν σύνταξιν τοῦ κυρίου ἄρθρου τοῦ «Δελτίου» ἤ — ἐκ συνδικαλιστικοῦ καθήκοντος — νά σχολιάσωμεν πράξεις, ἐνεργείας ἤ παραλείψεις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιακῶν καί κυβερνητικῶν παραγόντων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Καί ταῦτα, διότι ἐπί δύο τώρα ἔτη οὐδέποτε εὑρέθημεν εἰς τήν εὐχάριστον θέσιν νά ἐξάρωμεν τήν, κατόπιν ἐνδελεχοῦς καί συστηματικῆς μελέτης, λήψιν ἔστω καί ἑνός εὐεργετικοῦ διά τούς λειτουργούς τῆς Μέσης Παιδείας μέτρου, τό ὁποῖον θά συνετέλει εἰς τήν δημιουργίαν τοῦ ἀπαραιτήτου ἐκείνου ψυχικοῦ κλίματος καί θά ἐδημιούργει τάς ἀναγκαίας προϋποθέσεις, διά νά ἐπιδοθοῦν οὗτοι μετά ζήλου καί αὐτοπαρνήσεως εἰς τήν ἐπιτέλεσιν τῆς ὄντως ὑψηλῆς καί ὡραίας ἀποστολῆς των. Καί ἄς μή θεωσθῆ ὑπερβολή ἐάν λεχθῆ ὅτι ἔρχονται στιγμαί, κατά τάς ὁποίας φθάνει κανείς εἰς τό σημεῖον νά πιστεύσῃ ἤ ὅτι οἱ ἐχθροί τῆς Μέσης Παιδείας ἔχουν συσπειρωθῆ καί ἔχουν ἀποφασίσει νά κρατοῦν εἰς διαρκῆ ἀγωνίαν καί ἀναστάτωσιν τόν καθηγητικόν κόσμον τῆς χώρας διά νά μή ὑπάρξουν ποτέ οἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις καί ἡ ἀναγκαία ψυχική ὑποδομή διά μίαν δημιουργικήν παρουσίαν καί συμβολήν τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Παιδείας εἰς τήν ἀναληθεύσιν ὑπό τῆς Ἐπαναστάσεως ἀναγεννητικήν προσπάθειαν εἰς βασικούς τομεῖς τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας, ἡ ὅτι εἰς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας ὑπάρχει πολύς ἐρασιτεχνισμός καί ἀκόμη περισσότερον αὐτοσχεδιασμοί καί πειραματισμοί. Ἀλλ' οἱ πειραματισμοί καί οἱ αὐτοσχεδιασμοί εἰς τήν Παιδείαν, εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν, σημαίνουν ἀπώλειαν χρόνου. Καί διό τοιαύτας πολυτελείας δέν ὑπάρχει καιρός, ἐάν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ παρουσία μας εἰς τήν Κοινήν Ἀγοράν.

»Ζητοῦμεν ἀπό τήν Κυβέρνησιν τόν καθορισμόν ἑνός γενικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων πρός ὡρισμένην τινά κατεύθυνσιν, ὥστε προσανατολισμός θά ἀπέρρεπε εἰς τό μέλλον τούς ἀλλεπαλλήλους καί διαίους κλονισμούς εἰς τήν γραμμήν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας πολιτικῆς. Ζητοῦμεν ἀπό τήν Κυβέρνησιν προσανατολισμόν εἰς τόν ἐκπαιδευτικόν τομέα μέ εὐσταλῆ πνοοπτικήν εἰς τό μέλλον. Ὁ προγραμματισμός ὅμως αὐτός πρέπει νά εἶναι ἀποτέλεσμα συλλογικῆς ἐργασίας καί συνεργασίας ἀλλά καί συστηματικῆς ἐπεξεργασίας τῶν διαφόρων δεδομένων τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς ἐν ἀναφορᾷ πρός τήν Παιδείαν τοῦ Ἔθνους. Ὁ προγραμματισμός αὐτός εἰς τάς λεπτομερείας του καί εἰς τήν νομοθετικήν ὑλοποίησίν του δέν εἶναι δυνατόν — δέν ἐπιτρέπεται ἀλλωστε — νά εἶναι ἔργον ἑνός προσώπου, ὁσονδήποτε ἱκανόν καί ἐάν εἶναι τοῦτο, δέν εἶναι δυνατόν καί δέν πρέπει ποτέ νά εἶναι προσωποπαγής. Διότι, ἐάν συμβαίνῃ τό τελευταῖον, τότε ἡ ἐκπαιδευτική πολιτική, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἰσχυρόταταν μέσον διά τήν νίκην εἰς τήν μάχην τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, παύει νά ἐκφράζῃ, κατά τρόπον ἀπόλυτον καί πειστικόν, τάς ἐπιταγάς καί τά αἰτήματα τῶν καιρῶν, ἐν συσχετισμῷ καί συνδυασμῷ πρός τά κελεύσματα τῆς Ἱστορίας καί τῆς Παραδόσεως αὐτοῦ τοῦ τόπου, καί γίνεται ὄργανον προβολῆς τῆς κοσμοθεωρίας καί διοθεωρίας τοῦ ἐμπνευστοῦ καί δημιουργοῦ της».

● Καί ἡ Ὁμοσπονδία προσθέτει:

«Ἐπειδή πιστεύομεν ὅτι καί τό ὑπ' ἀριθ. 651)70 Ν. Δ)γμα, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ τόν καταστατικόν χάρτην τῆς Παιδείας, εἶναι πράγματι θησαυγενές καί ἀφ' ἑαυτοῦ διάρτητον νομοθετικόν κατασκεύασμα, ζητοῦμεν ἀπό τήν Κυβέρνησιν τήν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπανεξέτασιν καί ἀναθεώρησίν του. Ἡ ἐπανεξέτασις καί ἀναθεώρησις αὕτη, οὖσα ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένη, θ' ἀποτελέσῃ πρᾶξιν πολιτικοῦ θαρρους ἀλλά καί τρανήν ἀπόδειξιν τῶν ἀγαθῶν προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως διά τήν ἐξ ὑπαρχῆς μελέτην τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος τῆς χώρας καί τήν διαμόρφωσιν μιᾶς ὑγιοῦς Ἐθνικῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς, πρᾶγμα τό ὁποῖον θά μᾶς παρασχῇ τήν δυνατότητα νά δημιουργήσωμεν τάς προϋποθέσεις μιᾶς συγχρόνου καί δυναμικῆς Παιδείας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀνάγκην τοῦ παρόντος καί ἀπαίτησιν τοῦ μέλλοντος.

»Τό γεγονός καί μόνον ἄλλωστε ὅτι ἐπί δύο σχεδόν τώρα ἔτη οἱ λειτουργοί τῆς Μέσης Παιδείας ἔχουν γίνει μάρτυρες καί θεαταί τῶν ἀνησυχητικῶν ἐπί τήν Μέσην Παιδείον ἐπιπτώσεων τοῦ 651)70 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, χωρίς μέχρι στιγμῆς νά ἔχουν, ἔστω καί κατ' ἐλάχιστον, ἐκδηλωθῆ τα τυχόν πλεονεκτήματά του, ἐπιβάλλει τήν ταχίαν ἐπανεξέτασιν καί ἀναθεώρησίν του. Δέν εἶναι δυνατόν ἐξ ἄλλου νά διατηρῆται ἐν ἰσχύϊ ἕνα νομοθετικόν μέτρο, τό ὁποῖον, καίτοι ἀφεώρα τόν ὠργανωμένον κλάδον, ἐγένετο ἐρήμην αὐτοῦ.

»Δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποτελῇ τόν βασικόν καταστατικόν χαρτην τῆς Παιδείας ἑν νομοθέτημα, τό ὁποῖον ὁλοκληρος ὁ καθηγητικός κόσμος τῆς χώρας ἔχει καταδικάσει. Ἓν νομοθέτημα, τό ὁποῖον ἐπιβάλλει τήν ὑποχρεωτικήν ὑπερωριακήν ἐργασίαν, χωρίς νά λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τήν θέλησιν ἤ τάς δυνατότητας τοῦ ὑποχρεουμένου. Ἓν νομοθέτημα, τό ὁποῖον καταργεῖ κεκτημένα δικαιώματα, καθιερώνει τήν ὀργανικότητα τῶν θέσεων ἀπό τοῦ 5ου βαθμοῦ καί ὀνω καί καθιλώνει τους λειτουργούς τῆς Μέσης Παιδειας ἐπί σειραν ἐτῶν εἰς τους αὐτους βαθμους μέ ἄλας τας προερχομένας ἐντεῦθεν ἐπιπτώσεις εἰς τό καθόλου ἔργον αὐτῶν. Δέν εἶναι δυνατόν ὁ καθηγητικός κόσμος τῆς χώρας νά δεχθῆ νά ρυθμίζεται ἡ ἐκπαιδευτική του ζωή ἀπό ἓν νομοθετικόν διάταγμα, τό ὁποῖον κατηρτισε τήν ἰδιαίτεραν διαβάθμισιν του καί ἐπέφερε τήν ὀλικήν καί ἠθικήν μείωσίν του. Ἀπό ἕνα νομοθέτημα, τό ὁποῖον διέλυσε τό Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον, τό ὁποῖον ἀπετέλει τόν Ἄρειον Πάγον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀλλά καί τόν μοναδικόν φραγμόν εἰς τας ἐπιχειρουμένας κατά καιρούς παρονομίας ὑπό τοῦ ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ, καί τό ὁποῖον δημιούργησε διοικητικόν καί ἐποπτικόν πολυκεντρισμόν καί παρολλήλους προϊσταμένας ἀρχάς μέ ἀλληλοσυγκρουομένας ἁρμοδιότητας. Δέν εἶναι ὀυναντν νά ἐξακολουθῇ νά ὑπαρχῃ τό νομοθετικόν τοῦτο διάταγμα, τό ὁποῖον θεσπίζει τήν ἀντιεπιστημονικήν κρίσιν καί ἀξιολόγησιν τῶν καθηγητῶν ὑπό Γυμνασιαρχῶν ἑτέρας εἰδικότητος καί δημιουργεῖ ἀνεπίτρεπτον πολυτελεῖαν εἰς τήν κορυφήν τῆς πυραμίδος διά τῆς παρουσίας εἰς αὐτήν πλήθους καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι, καταλιπόντες τό διδακτικόν των ἔργον, ὑποασσχολοῦνται εἰς τά γραφεῖα τῶν Ἐποπτῶν, Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, Ἀναπληρωτῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, Δ)κῶν Ἐπιθεωρητῶν καί Ἐπιθεωρητῶν Εἰδικότητας καί καταντοῦν εἰς τό τέλος νά γίνωνται σατράπαι καί τυραννίσκοι τῶν συναδέλφων των. Δέν εἶναι δυνατόν νά ἐξακολουθῇση ἐφαρμοζόμενος ὁ νόμος οὗτος, ὁ ὁποῖος, κατά παράδασιν πασης περί ἱεραρχίας ἐννοίας, καθιερώνει τό ἰσόβαθμον Γυμνασιάρχου καί Ἐπιθεωρητοῦ, τουτέστιν ὑφισταμένου καί προϊσταμένου, καί αὐξονει, ἀντί νά ἐλοττώνῃ, τό ὑποχρεωτικόν ὡραριον ἐργασίας. Δέν εἶναι δυνατόν... ἀλλά τί πρῶτον καί τί ὕστερον νά εἴπωμεν; Περιορίζόμεθα ἐπί τοῦ παρόντος εἰς τό ὀλίγα αὐτά καί διατηρούμεν τό δικαίωμα νά ἐπανέλθωμεν λεπτομερέστερον μίαν ἄλλην φοράν. Ἐκείνο πάντως, τό ὁποῖον θέλομεν ἰδιαιτέρως νά τονίσωμεν σήμερον, εἶναι ὅτι ὁ ἀπαράδεκτος οὗτος ἀπόπειρα ταχέως νά ἀναθεωρηθῇ, ἐὰν θέλωμεν νά κερδίσωμεν τήν ψυχήν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει λίαν συντόμως θά καταστῶμεν μάρτυρες καί θεαταί τῆς καταρρεύσεως τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Μέσης Παιδείας».

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

ὑπό ἑλληνικήν ἰδιοκτησίαν ναυτιλίας, μόνον τό 46% φερει ἐπί των ἱστῶν του τήν κυανολευκον. Εἴπατέ μας, τί ἄλλο θέλετε νά σᾶς δώση ἡ πατρίς;

» Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἀπό σᾶς, δέν εἶναι τά χρήματα, εἶναι ἡ διατήρησις τῆς ἐννοίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν ὑδρόγειον μέ τήν σημαίαν ἐπί τῶν ἱστῶν σας. Δώσατε τοῦτο κύριοι, καί ζητήσατε ὅ,τι θέλετε ἀπό τήν Πατρίδα. Καί συνωδά πρός τοῦτο, ἐπιτρεψατέ μου αὐτήν τήν στιγμήν νά σᾶς παρακαλέσω καί διά κάτι ἄλλο ἀκόμη. Εἶχον τήν εὐκαιρίαν πρίν ἀπό ὀλίγον χρόνον νά συναντηθῶ με Ἕλληνα ἐφοπλιστήν. Ἦτο νέος τήν ἡλικίαν. Ἠσθάνθην πάρα πολύ ἄσχημα, διότι ὑπεχρεώθην νά ἀποδεχθῶ τήν αἴτησίν του νά τόν συνοδεύσῃ διερμηνεύς. Στείλατε τά παιδιά σας νά σπουδάσουν εἰς τήν Ἑλλάδα, τουλάχιστον κατά ἕνα μέρος τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἐάν θέλετε, τοῦτο νά μή ἔχῃ ἄλλας ἐπιδράσεις, νά σᾶς καλύψω νόμω. Ὀφείλετε ὅμως νά διατηρήσετε εἰς τά χείλη τῶν τέκνων σας τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν τῶν μητέρων σας. Καί κάτι ἄλλο ἀκόμη. Εἶναι σημαντικώτεραι αἱ ὑπηρεσίαι πρός τήν Πατρίδα ποῦ προσφέρετε ὡς ἐφοπλισταί, ἀκόμη καί ἀπό τήν εἰς τάς τάξεις τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεών της ὑπηρεσίαν. Εἶμαι διατεθειμένος νά σᾶς καλύψω μέ ὅσην ἀπαιτεῖται διά τήν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν, μέ ὅσα ἀπαιτεῖται ζνα κυκλοφορήσουν τά παιδιά σας μέσα εἰς τά ἄλλα Ἑλληνόπουλα. Δεχθῆτε νά καταταγοῦν τά τέκνα σας εἰς τάς Ἑνόπλους Δυνάμεις τῆς χώρας, ἔστω καί ἐπί ἓν τρίμηνον.

» Καί ἐλπίζω μέ ὅσα εἰς τρεῖς κατευθύνσεις ἀνέφερα, νά σᾶς ἔδωσα αὐτό τό ὁποῖον ἡ Ἑλλάς προσδοκᾶ ἐξ ὑμῶν. Εἴσθε ἡ ὑλοποίησις, μετά τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων, τῆς ἐννοίας τῆς μεγάλης Ἑλλάδος. Ρίψατε, ἐπί τέλους, τάς ρίζας σας εἰς τό χῶμα της. Ἔρχεσθε ἡνωμένοι κατά συχνότερα χρονικά διαστήματα εἰς ἐπαφήν μαζί της, ἐπισκεπτόμενοι τήν χώραν. Στείλατε τά τέκνα σας διά νά ἐκμάθουν τάς βασικάς σπουδάς καί τήν γλῶσσαν τῶν μητέρων σας. Στείλατε τά τέκνα σας νά καταταγοῦν δι' ἕνα μικρόν διάστημα εἰς τάς Ἑνόπλους Δυνάμεις της. Ἀναρτήσατε εἰς ὅλους τούς ὑπό ἑλληνικήν ἰδιοκτησίαν ἱστούς τήν ἑλληνικήν σημαίαν καί ζητήσατε τί θέλετε. Αὐτό τό ὁποῖον προσφέρετε διατηροῦντες τήν ἔνωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑλλάδος ὡς μεγάλης, ἀξίζει διά νά σᾶς προσφέρωμεν ὅσα ζητήσετε.

» Θά σᾶς θέσω ὅμως ἕναν ὅρον. Θά παρακαλέσω τόν κ. πρόεδρον μετά ἕνα χρόνον νά ὑποβληθῆ καί πάλιν εἰς τόν κόπον νά ὀργανώση ἕνα γεῦμα. Καί τότε ὡς μόνος δείκτης εἰς τόν ὁποῖον θά ἀναφερθῶμεν θά εἶναι τό ποσοστόν τῆς ὑπό ἑλληνικήν σημαίαν, ἑλληνικῆς πλοιοκτησίας, ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ὅσο αὐτό ἀνεβαίνει, τόσον ἀνεβαίνει ἡ χώρα, τόσον σεῖς κατά συνείδησιν ἔχετε τήν δυνατότητα νά ὑπερηφανεύεσθε ὅτι πράττετε τό πρός τήν πατρίδα καθῆκον σας. Καί ἐπειδή πέραν τοῦ εὐαγγελιστοῦ - Ἕλληνος πρέπει νά ὑπάρξῳ ὡς πρός κάτι καί Προθυπουργός πρός ὑμᾶς, θά ἤθελα νά σᾶς εἴπω δύο λόγια εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τήν κρίσιν. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ κρίσις εἶναι προσωρινή. Θά παρέλθῃ εἰς πολύ σύντομον χρόνον. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ἀναταραχῆς ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τάς διεθνεῖς οἰκονομικάς σχέσεις. Δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξῃ ζωή χωρίς ἐπαφήν, χωρίς διαμετακόμισιν τῶν ἀγαθῶν. Καί ἡ μετακίνησις τῶν ἀγαθῶν χρειάζεται μεταφοράς. Καί αἱ μεταφοραί, ὅπως πολύ καλῶς γνωρίζετε, πραγματοποιοῦνται μέσω τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

»Ἐάν ὑπῆρξε διά μίαν περίοδον ἀναστολήν συνωδά πρός τήν ὅλην ἀνισορροπίαν ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη εἰς τό νομισματικόν σύστημα, θά πρέπει νά εἶναι συνειδητοποιημένον ἀπό ὅλους ὅτι τοῦτο εἶναι προσωρινόν φαινόμενον. Ἡ ζωή συνεχίζεται, αἱ μεταφοραί τῶν ἀγαθῶν πρέπει νά συνεχισθοῦν διά νά ὑπάρξῃ ἡ ζωή. Ἑπομένως ἡ ἐργασία διά τήν ναυτιλίαν θά ἀναζωογονηθῆ καί θά πρέπει νά μή ἀνησυχῆτε, νά μή ἀγωνιᾶτε καί, δέν τολμῶ νά εἴπω, νά μή ἀπελπισθῆτε, διότι γνωρίζω ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταί οὐδέποτε ἀπελπίσθησαν ἀντιμετωπίσαντες πραγματικάς κρίσεις εἰς τό παρελθόν.

»Καί μέ ταῦτα κύριοι, ἀφοῦ σᾶς ζητήσω συγγνώμην διά τόν χρόνον τόν ὁποῖον σᾶς ἐπῆρα, ἐπιτρέψατέ μοι νά πίω εἰς ὑγείαν ὅλων ὅσοι παρευρισκόμεθα ἐν τῇ αἰθούσῃ, εἰς τήν ὑγείαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, εἰς ὑγείαν τῶν Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι αὐτήν τήν στιγμήν διασχίζουν τάς θαλάσσας, εἰς ὑγείαν τῆς ἐννοίας «μεγάλη Ἑλλάς» πού ἐκπροσωποῦμεν, ἤ ἐστία μεθ' ὑμῶν καί τῶν ἀποδήμων. Εἴθε ὁ Θεός νά ἔχῃ ὅλους ἡμᾶς ἱκανούς διά νά ζῶμεν τό μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος μας».

Ὁμιλῶν κατά τό παρατεθέν γεῦμα ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Ε. κ. Στρατῆς Ἀνδρεάδης, ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ Ἑλληνική ναυτιλία ἐσημείωσε ἐντός τοῦ παρελθόντος δωδεκαμήνου νέαν αὔξησιν κατά 3 καί πλέον ἑκατομμύρια κόρων καί κατά 260 πλοῖα, ἀνελθούσης τῆς δυνάμεώς της κατά τήν 31ην Δεκεμβρίου 1971 εἰς 3.798 πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος 34 περίπου ἑκατομμυρίων κόρων.

Ἀναφερόμενος ἐξ ἄλλου, εἰς τήν πορείαν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὁ κ. Ἀνδρεάδης ὑπεγράμμισεν ὅτι «ἔμπρακτον διεθνῆ ἀναγνώρισιν τοῦ δυναμισμοῦ καί τῆς σταθερότητος τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἀποτελεῖ ἡ ὁλονέν, ἀπό ἔτους εἰς ἔτος, αὔξησις τῆς ἐκ τῶν ξένων χωρῶν εἰσροῆς κεφαλαίων εἰς τήν Ἑλλάδα. Εἶναι τοῦτο ἀψευδής δείκτης τῆς εὐρωστίας τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, δεδομένου ὅτι τό κεφάλαιον εἶναι κατ' ἐξοχήν εὐαίσθητον εἰς πᾶσαν ἀδυναμίαν ἤ δυσμενῆ οἰκονομικήν πρόβλεψιν. Εἰσρέει μόνον ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει κοινωνική καί οἰκονομική σταθερότης καί ὅπου ὁ δυναμισμός τῆς οἰκονομίας θεμελιοῖ ἀσφαλῆ τήν πρόβλεψιν εὐνοϊκῶν ἐξελίξεων».

• Τό νέον ἐξαώροφον κτίριον, ἐπί τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 42, ἐνεκαινίασε χθές ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπαδόπουλος. Εἰς τήν τελετήν τῶν ἐγκαινίων παρέστησαν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικ. Μακαρέζος, μέλη τῆς Κυβερνήσεως, γενικοί γραμματεῖς ὑπουργείων καί ἐφοπλισταί. Εἰς τόν κ. Ἀνδρεάδην ἡ Ἕνωσις Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν ἀπένειμε μετάλλιον. Ὡμίλησαν κατά τήν τελετήν ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Συνεργασίας τῶν Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν τοῦ Λονδίνου κ. Ι. Κουλουκουντῆς καί ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Ε. κ. Α. Γράτσος.

ΣΕ ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΙΛΗΜΜΑ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

σας καί ἐπιθυμῶ νά δώσω τήν διαβεβαίωσιν ὅτι θά καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν διά νά φανῶ ἀντάξιος αὐτῆς τῆς συγκινητικῆς ἀγάπης, ἀντάξιος αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων καί τῆς ἐμπιστοσύνης μετά τῆς ὁποίας μέ περιβάλλατε καί μέ περιβάλλετε.

Ἀκούω ἐκ τοῦ πλησίον τόν ζωηρόν παλμόν τῆς καρδίας σας καί αὐτός εἶναι ὁ παλμός ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου. Ἡ σημερινή ἐμπειρία θά ἀποτελέσῃ δι' ἐμέ ἕνα ἀλησμόνητον γεγονός τῆς ζωῆς μου. Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τήν ἔκφρασιν τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν μου καί ὅπως τώρα διαλυθῆτε ἡσύχως».

Τραυματισμός ἀστυνομικοῦ

Μέ ἄλλο τηλεγράφημά του, ὁ ἀνταποκριτής τῶν «Νέων» μεταδίδει τά ἑξῆς:

«Τήν 5.45' χθές τό ἀπόγευμα ἐτραυματίσθη σοβαρώς εἰς Λεμεσσόν ἀπό σφαίραν αὐτομάτου ὅπλου ὁ ἀστυνομικός Δῶρος Κοντίδης, ἐτῶν 27, ἐνῶ ἐφρούρει μετ' ἄλλων ἀστυνομικῶν τό μητροπολιτικόν μέγαρον εἰς τό ὁποῖον διαμένουν οἱ μητροπολῖται Κιτίου καί Πάφου.

Ὁ τραυματισμός τοῦ ἀστυνομικοῦ συνέβη ὑπό τάς ἀκολούθους συνθήκας: Ἐντός τῆς μητροπόλεως εὑρίσκετο ὁμάς ἐξ ἑννέα ἐνόπλων. Περί τήν 5.45 π. μ. ἡ ὁμάς διενήργησεν ἔξοδον ἐκ τοῦ κτιρίου διά τῆς ὀπισθίας θύρας. Ἕνας ἐξ αὐτῶν μέ προτεταμένον αὐτόματον, ὡς ἀναφέρουν σχετικαί πληροφορίαι, ἠκινητοποίησε τούς 5 ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐπί καθήκον, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄλλοι ἑνόπλαι ἐξήρχοντο ἐκ τῆς ὀπισθίας πύλης.

Εἰς μίαν στιγμήν, ὁ ἕνας τῶν ἐνόπλων, ἀνερριχήθη ἐπί τοῦ κιγκλιδώματος διά νά φύγῃ, ὅτε τό αὐτόματόν του ἐξεπυροβόλησε, μία δέ σφαῖρα ἔπληξε τόν ἀστυνομικόν.

Ὡς ἐγνώσθη οἱ περισσότεροι τῶν ἐνόπλων ἀνεγνωρίσθησαν ὑπό τῆς ἀστυνομίας καί κατεζητοῦνται. Ὁ τραυματισθείς ἀστυνομικός ὑπεβλήθη εἰς ἐγχείρησιν εἰς τό Γενικόν Νοσοκομεῖον Λευκωσίας, ὅπου μετεφέρθη ἡ δέ κατάστασίς του θεωρεῖται μάλλον σοβαρά. Λόγῳ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἐπικρατεῖ ἔντασις εἰς Λεμεσσόν.

Ἐν. τῷ μεταξύ εἰς τό μητροπολιτικόν μέγαρον Λεμεσσοῦ ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν οἱ μητροπολῖται Κιτίου καί Πάφου, δέν ἐξέρχονται δέ ἐξ αὐτοῦ.

Ἐξ ἄλλου ἡ μητρόπολις Πάφου κατελήφθη ὑπό ἱερέων καί ἄλλων παραγόντων τῆς Πάφου, οἱ ὁποῖοι λέγεται ὅτι δέν θά ἐπιτρέψουν εἰς τόν μητροπολίτην Πάφου νά ἐπανέλθῃ εἰς τήν ἕδραν του. Κατά ἰσχυραν πληροφορίαν, οὗτος ἐξέφρασε τήν ἄποψιν νά ἐγκαταλείψῃ τήν Κύπρον καί νά μεταβῇ εἰς μονήν ἤ εἰς τό Ἅγιον Ὄρος, ἀλλά ἡ πληροφορία αὕτη διεψεύσθη ὑπό το